

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

LORD BYRON

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Ὁ μὴ μιλάς γιὰ ὀνόματα τῆς ἱστορίας μεγάλη·
 Τῆς νιότης εἶναι οἱ μέρες μας, τῆς δόξας μας οἱ μέρες·
 Τὰ σμύρτα τῶν δλόγλωνκων εἰκοσιδυό μας χρόνων
 Ἀξίζοννε τίς δάφνες σας ὅσες κι ἂν εἶναι, ὅλες.

Στεφάνια τ' εἶναι, στέμματα σὲ φρύδια ζωωμένα ;
 Ἀνθία νεκρά μὲ τοῦ Μαγιοῦ τῇ δρόσο ραντισμένα·
 Ὅλα μακριὰ ἀπ' τὴν κεφαλὴ ποῦναι ἄσπρα ἀπὸ τὰ χρόνια·
 Τί μέλει με γιὰ στέφανα ποὺ δίνουν μόνο δόξα ;

Ὁ Φῆμη ! Ἄν βρῆκα μιὰ χαρὰ ποτὲ στὸν ἔπαινό σου,
 Δὲν εἶταν ποὺ εὐφραινόμουννα στὰ ἡχαρά σου λόγια,
 Μὰ εἶταν γιατί θωροῦσα ἐγὼ στὰ μάτια τῆς καλῆς μου
 Πὼς νόμιζε δι' ἀνάξιος δὲν ἦμονν τοῦ ἔρωτά της.

Πρὸ πάντων κεῖ σὲ ζήτησα, μονάχα κεῖ σὲ βρῆκα·
 Ἀπ' τὸ φωτιστέφάνι σου λαμπρότερη ἢ ματιά της·
 Σὰ σπιθοβόλειε γιὰ τὸ τί ποῦχει λαμπρὸ ἢ ζωὴ μου
 Ἐγνώριζα τὸν ἔρωτα κ' αἰσιάνθηκα τῇ δόξῃ !

SIR J. SUCKLING

(1608-1641)

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ Σ' ΕΡΩΤΗΜΕΝΟ

Γιατί τόσο λυπημένος καὶ χλωμός, ἑμορφονιέ μου,
 Γιατί τόσο θλιβερός ;
 Ἄν χαρούμενος σάν εἶσαι δὲν τὴ συγκινᾷς, γιὰ πὲ μου,
 Ἔτσι θᾶσαι τυχερός ;
 Γιατί τόσο θλιβερός ;

Γιατί στέκεσαι σὰ χάχας κ' ἔτσι σιωπηλός, καλέ μου,
 Πές μου γιατί δὲ μιλάς ;
 Ἄν μιλῶντας τῆς μὲ χάρη δὲν τὴ συγκινᾷς, μικρὲ μου,
 Πιδ πολὺ βουβός φελας ;
 Πές μου γιατί δὲ μιλάς ;

Μακριά, μακριά, νεροπή σου ! Κι άπ' αυτά δέ συγκινείται
 Δεν τή νιάζει διόλου αυτή :
 "Αν ή άγάπη μοναχή της δέν πονεί και δέν πονιέται
 Κάθε θλίψη περιττή·
 "Λει στο διάβολο κι αυτή !

ΝΙΚΟΣ ΑΛ·Τ·ΛΗΣ

‘ΛΑ ΓΕΟΛΕ’ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΖΕ ΚΑΙ ΤΑ ΚΗΛΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

"Αν λίγες μās φαινότανε οι τόσες άλλες απόδειξεις, πάλι τὸ μυθιστόρημα τοῦ Μπουρζέ, μοναχό του αὐτό, θάφτανε γιά νά μās δώσει νά τὸ καταλάβουμε πώς οι παλιοι δουλεύουνε ἔδωπέρα. "Ανθρώποι τέχνης ἔθνικῆς, πού ξαίρει ἀπό παράδοση, τὸ νιώσανε πώς καλή εἶναι ἡ δόξα μὰ ἐπιβάλλει καί τήν ὑποχρέωση τῆς ἀκούραστα ἀρτίας παραγωγῆς. Δουλεύουνε καί τὸ πιό θαυμαστό πού ἔχουνε τῇ δύναμει νά παρακολουθοῦνε τήν κίνηση τοῦ σήμερα, πιό πιστά ἀπ' τοὺς νέους καί πιό ὀρθόφρονα. Πίσω τους ζωὴ ἀλάκαιρη μάθησης κι ἀγῶνα· τὸ σήμερα τὸ κατέχουνε γιατί μελετήσανε τὸ χτές καί γιατί αὐτοὶ τὸ θρέψανε. Οι νέοι τοὺς παλιούς τοὺς ἀρνιοῦνται—κάτι παρόμοιο, μού φαίνεται, πώς γίνεται στήν Ἑλλάδα, τὸ ἴδιο ἀπάνω κάτω καί παντοῦ—μὲ βροντόφωνη παραφορά, πού συχνότατα τοὺς φέρνει, ἀφοῦ νομίζουνε πώς ἡ στάση τους ταιριάζει νᾶναι καί καταφρονετική, στήν ὀλότελη ἄγνοια ἢ στήν παραμόρφωση τοῦ χτῆς. Πολλά πράματα ἔτσι κι ἀπ' τήν τωρινὴ τήν κίνηση δέν τὰ μυρίζονται· ὁ φανατισμός τους κατάντησε πρόληψη καί τύφλωμα.

Μὰ οι παλιοὶ αὐτοὶ ξαίρουνε τί κάνουνε : ἀπ' τῇ μιᾷ μεριᾷ δουλεύουνε σιωπηλοὶ— πόσο πιό σιωπηλοὶ μὲ τὸ πολύτομο ἔργο τους ἀπ' τοὺς νέους πού ταμπούρλα βαροῦνε γιά τρισέλιδες φυλλαδοῦλες—κι ἀπ' τήν ἄλλη διπλωματικά παίρνουνε καί κανένα νέο μὲ τὸ μέρος τους. Ἔτσι ἔκανε λόγου χάρι ὁ Μπουρζέ τὸν περασμένο χρόνον ἀναλαβαίνοντας νά προστατέψῃ τὸν Καρκό, καί νά τοῦ δώσει, γιά τὸ μυθιστόρημά του «L' Homme traqué», τὸ βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας. Καλὴ μέθοδος γιά νά κρατᾷ ὁ συγγραφέας, πού τονε πήρανε πιὰ τὰ χρονάκια, τὸν κάποιο πρόθυμο ἀέρα τῆς νεανικότητος στὴ δράση του. Βραβεῖα ἢ πρόλογοι σὰ ἔργα μερικῶν νεαρῶν, τῶν πιό συντηρητικῶν βέβαια, σάν νά τοὺς κάνουνε καί τοὺς πρεσβύτερους περισσότερο ἐνημερους τοῦ καιροῦ τους.

Μὰ νά ποῦμε τήν ἀλήθεια ὁ Μπουρζέ δὲ φυλάει ἀπὸ παρόμοια φερσήματα γιά νά δείξῃ τήν ἐνημερότητά του. Ἐνα ἔργο, σάν τὸ τελευταῖο του «La Gedle», θεοφάνερη τήν ἀπλώνει σὰ μάτια μας μπροστά τῆς τεχντοροπίας του τῇ βαθύτατα συγχρονισμένη πολυμέθεια. Παρακολουθεῖ ὄχι μόνον τὸ ξετύλιγμα τῆς μεταπολεμικῆς κοινωνίας, μὰ σύνωρα καί τὸ κάθε ἀξιο καταδρόμισμα τῆς ἐπιστήμης, τῆς γιαιτρικῆς πού ὅσο πάει καί σοφότερα χώνεται σὰ ριζώματα τ' ἀπόκρυφα τῆς ὑπόστασῆς μας. Τίς θεωρίες τοῦ Freud, καί ἰδιαί-